

Rigsbankens Hæder,

en ny dansk

National-Sang,

forfattet som Parodie No. 2 paa Broken Jessens Pro-
nede National-Sang.

af

Jesper Dildfur.

Udgivet af

J. Schmidt.

Motto: I Abefatte! Man skulle aarelade eder paa Panden, og
give eder Nyskrud, I Narre!

Johnson
i den sorte Mand. Anden Akts tredje Scene.

Kjøbenhavn, 1820.

Trykt paa Udgiverens Forlag hos P. D. Bøpping.

Verordnung

von

Seiner Majestät

dem Kaiser von Österreich

und König von Ungarn, Böhmen, etc.

in Betreff der

Verordnung

über die

Einrichtung

von

Neuen

Lehrern

in

den

höheren

Schulen

in

der

Stadt

Wien

am

1. März

1850

Wien, den 1. März 1850.

Erst bei Nichterreichung des Originals

Forerindring.

Fet af Danmarks Provindsial-Blade (æstes iflor*) følgende Stykke angaaende Broken Jesens Nationalsang, som Forfatteren heraf troer, ikke at ville være de Læsere uinteressant, hvilke det hidindtil ikke er kommet for Djne.

„Enhver, som lader sine Djne løbe lidt omkring i Verden, vil finde ligesaa mange Anledninger til Forundring, som faae til Beundring. Saaledes i Almindelighed, saaledes i Sædeleshed ved nærværende Nationalsang. — Overhovedet maatte man forundre sig over, at ingen her var falden paa en saadan Idee, at ei engang nogen af Danmarks mange Digtere havde forsøgt at give Folket en Almeensang; og beundre maatte man da den, der først stræbte at afhjælpe saadan Trang, og med Kunstforstandighed udfæstede Omridsene for dette Nationalmonument. Efter al Sandsynlighed var nærværende just den hældigste Tidspunkt for Udførelsen heraf, og det var virkelig ikke at forundre sig over, om Almueheden ventede en Gienstand for dens Beundring. Den ventede i Maaneder, den ventede i fem, og jo længere jo høiere steg dens Forventninger. Omfider saae den Resultatet af saa lange Deliberationer, saae det og forundrede sig. Den forundrede sig, den harmedes, den ventede Oploftelsen af de vægtigste Stemmer mod saadant et Produkt, som man i Ohlenschlöggers, Ingemanns,

*) 3 Juli 1819.

Baggesens*) levende Lige vovede at paahyrde den. Mund-
 lig vare alle enige, og enhver horte i sin Naboes Mund Kun-
 stienklangen af sin egen Stemme; thi der var, der er, der
 bliver kun een; men skriftlig holdt saadanne sig tilbage
 som ellers hverken mangle Eone eller Billie til at see og rette
 Næstens Feil — det var virkelig til at forundre sig over.
 Dog nu fremtraadte nogle i forskjellige Provindser paa een-
 gang, og tolkede den almindelige Uvillie, og Folket ventede
 med Rette, at det skionne Videnskabers Selskab skulde have
 vilst det saamegen Opmærksomhed at svare — at forsvare sit
 Valg; men det tier,**) og dette er høist forunderligt. Et
 Selskab af æstetiske Skribentere, et Selskab, som bærer Navn
 af de skionne Videnskaber, maae dog have Grunde for sit
 Valg — det Modsatte vilde være særdeles forunderligt;
 dog mere forunderligt, om det ikke vilde fremsætte disse;
 ja meere end forunderligt, om det skulde troe sig saa
 æstetisk ophøiet over hele det øvrige Folk, at dette intet Svar,
 ingen Oplysning, ingen Beileidelse fortiente. — I Almeenheds
 dens Navn (mit eget gjør intet til Sagen; det er ellers Ver-
 gio***) indtil videre) opfordres benævnte Selskab til at giendrive
 de paa Frosken Jesens Sang giorte Udsættelser, navnlig
 dem, som i Elmquists Læsefrugter i Mængde og med tilshy-
 neladende Sandhed og Grundighed ere fremsatte. Og
 dersom det endnu vedbliver at tie, da giver det med Rette
 Dannerfolket Aarsag til Forundring over alle Forun-
 dringer“.

*) Hvorfor ikke Thaarup?

**) Det har til Dato, 25de Mars 1820, endnu ikke svaret.

***) Forfatteren af denne Nationalsang forener sig med Hr. Regis, ogsaa i
 Almeenheds Navn at opfordre benævnte Selskab.

Jesper Oldsux's Anmærkninger.

Dansk Nationalsang.

Rigesbank! Rigesbank! (1) — Jublende Lyd!
Danfolkets Fryd!
Hæv Dig, (2) min glade, min bankende Barm!
Rigsbank! Du blev Verelerernes Harm.
Naar Nathan (3) nævner Dit nymodens Navn
Som Solvets Havn,
Jeg nævner Rigsbankens hædrede Navn (4)
Som Danmarks Gavn.

(1) Rigesbank og Rigsbank. Med samme Ret, som Frøken Jessen bruger Dannemark og Danmark i Flæng.

(2) Som en Vubbing hæver sig.
Vrim

i de fire Formyndere. Trede Akts 11te Scene.

(3) En Vereller af den mosaiske Troesbetiendelse.

(4) See Anmærkningen (1) i min National-Sang til den forventende Melodie paa Frøken Jessens National-Sang.

Jesper Oldrup.

Rigesbank! Solvets den mægtige Brud,
Trods niende (5) Bud!
Stolt er Din Brudgom, (6) og vælbig, og rig
Venlig han kysser Dit Klædebøns Ifig: (7)
Han kvæder for Dig i Speciers Klang
Din Hæders Sang;
De Verlendes Niemod, naar Coursens Gang
Til Tab dem tvang.

Rigsbanken! (8) Dannemarks (9) Hæder, den staaer
Nu i syv Nar;
Mægtig ved Solvmyndt, i Hæder og Held
Styttet ved Krogflab, den stander som Fjeld.

(5) See Dr. Morten Luthers Iiden Catechismus. —
Niende, kan sammentrucken udtales som „ninde“
med et langt „i“.

(6) Solvet.

(7) Pengefustager, Pengepøser ic., hvorudi Solvbarrer
eller Solvpenge gjemmes.

(8) At giøre en kort Stavelse lang og en lang Sta-
velse kort, har min værdige Forjængerinde ikke taget
saa noie i Betragtning; og jeg følger trolig hendes
Fodspor.

(9) See 1ste Anmærkning.

Hos Dannemarks Banquer var aldrig Svig, (10)

Davidson! sig:

Etod ikke Banquen i Fred og i Krig

Trodsende Svig?

„Rigsbank! Solv! Penge cours“ lyder fra De,
Halvse, og Soe.

Broder! ræk hielpsom, mod Pant, mig Din Haand!

Solv eller Sebler foreene vor Mand!

I Fredstimen (11) styre de Manges Færd

Til Boeger-Værd!

I Kampens Time de hvæsse (12) vort Sværd

Til Helte-Færd!

(10) Jeg kunde have sagt „aldrig var Svig“ men da „var aldrig Svig“ deels klinger meer profaisk, deels af Digterinden S. er valgt af Malitie mod Componisten; saa har jeg ikke forandret denne Skjonhed, men tænkt: jo galere, jo bedre.

(11) See 8de Anmærkning til min første National-Sang.

S. D.

(12) Froken Tessen lader Danmark og Konge hvæsse vort Sværd (?).

Dannemark! Rigsbanken (13) mægtig og stor
Fremme Din Flor!

Danmark! Dine Penge paa Kampens Dag,
I Rigsbankens Giemmer skal hvile i Nag!

Dg hver Dannemarks Søn, som ei har Gavn
Af Penge-Savn,

Skal signende nævne i Dødens Favn

Rigsbankens Navn.

-
- (13) Jeg skal i dette Vers ikke give Fæsen Jessen noget efter i at drille Componisterne. Lillige beder jeg Digterinden og Bedkommende at tage mit Motto i Overveielse. Maaskee er der Nogen af dem, som befaler en Pris?

Jesper Didsfur.

